

ת"פ 39308/05/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד אשר חויט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39308-05-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' חויט

לפני כבוד השופט ירון גת

המאשימה: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

ע"י מר אלדד מלסה, מתמחה

נגד

הנאשמים:

אשר חויט

ע"י ב"כ עו"ד תומר אגזדה, מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם, אשר חויט, הורשע על פי הודאתו, במהלך שמיעת ראיות המאשימה, בכתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים. כל אחד מהאישומים ייחס לנאשם עבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה על פי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה על פי סעיף 7 (א)+(ג) רישא לפקודה.
2. מדובר בתיק אחד מתוך פרשה, במסגרתה הופעל סוכן משטרתי סמוי (להלן: "**הסוכן**"). הסוכן רכש בהוראת משטרת ישראל ובכספה, סמים מסוכנים בעבור סכומי כסף שונים, והכל בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם הנאשם. כמו כן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הסוכן במלון הדירות "קולוני ביץ" בבת ים (להלן: "**המלון**"), ושם הכיר את הנאשם. בין הסוכן לנאשם הייתה היכרות מוקדמת.
3. על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 16.9.14, שעה 12:00, או בסמוך לכך, פגש הסוכן בנאשם בקיוסק שבמלון. על רקע היכרות מוקדמת הציע הנאשם לסוכן לצאת עמו לבלות באותו הערב. בהמשך לכך, התקשר הסוכן לנאשם וקבע עמו כי ייצאו לבילוי משותף ולצורך כך יפגשו בערך בשעה 22:00 בדירת הסוכן במלון.
4. בתאריך 16.9.14, בשעה 22:30 או בסמוך לכך, יצאו הסוכן והנאשם לבילוי, במהלכו עישן הנאשם חשיש, שהינו סם מסוכן. במהלך הבילוי שאל הסוכן את הנאשם אם החומר אותו הוא צורך הוא טוב והנאשם אמר כי החומר "בן זונה". בתגובה לכך, שאל הסוכן את הנאשם בכמה יוכל למכור לו, והנאשם הציע לסוכן לרכוש ממנו בעתיד, אם יהיה מעוניין בכך.
5. בתאריך 23.9.14 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לרכוש ממנו פלטה במשקל 100 גרם סם מסוכן מסוג חשיש (להלן: "**חשיש**"). הנאשם נקב במחיר של 3,800 ₪ והשניים סיכמו לבצע את העסקה מאוחר יותר באותו יום

(להלן: "העסקה").

6. בהמשך לכך, התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו שהוא מגיע אליו לדירת הסוכן במלון. בדירת הסוכן, ביקש הנאשם מהסוכן את תמורת העסקה בסך 3,800 ₪, ואמר שהוא עומד ללכת למקום אחר להביא ממנו את החשיש ויקרא לסוכן כשהסם יהיה בידיו. הסוכן נתן לנאשם את סך תמורת העסקה מראש, והנאשם יצא מהמלון.
7. בהמשך לכך, בשעה 22:15, או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו לבוא ברכבו לטיילת בת ים. משהגיע הסוכן ברכבו לטיילת, נכנס הנאשם לרכב הסוכן ומסר לידי הסוכן פלטת חשיש במשקל כולל של 94.93 גרם, תמורת 3,800 ₪ שמסר לו הסוכן קודם לכן בדירה.
8. ברכב אמר הנאשם לסוכן כי הביא לעצמו שקית קוקאין, הוציא שקית מכיסו והושיט אותה לסוכן, על מנת שהסוכן יתרשם מאיכות הסם. לאחר שבחן את הקוקאין, החזיר הסוכן את השקית לנאשם.
9. במעשיו האמורים לעיל, סחר הנאשם בחשיש והחזיק בסם שלא לצריכה עצמית.
10. על פי עובדות ה**אישום השני**, בתאריך 30.9.14 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לנאשם ויזם מפגש ביניהם בדירת הסוכן במלון. הנאשם נענה להזמנה והגיע למלון, שם פגשו הסוכן והנאשם בחן חיים (להלן: "חן"). השלושה סיכמו לנסוע ברכב הסוכן לאכול במסעדה.
11. בהמשך לכך, בשעה 18:00, או בסמוך לכך, במסעדה, אמר הסוכן לנאשם כי יש לו אפשרות למכור סמים ולהרוויח כסף. הנאשם פנה לסוכן ואמר לו שהוא יכול למכור לו, אך לא פחות מ-10 גרם קוקאין, "**אחרת לא משתלם לי**". הסוכן הסכים להצעה לרכוש 10 גרם קוקאין תמורת 4,800 ₪.
12. בהמשך לכך, בחניית המלון, יצא הנאשם מרכב הסוכן ושב לאחר מספר דקות. בשובו, מסר הנאשם לידי הסוכן שקית שקופה ובה 10 שקיות קטנות שבכל אחת מהן קוקאין, בכמות כוללת של 9.187 גרם נטו.
13. במעמד המסירה, שאל הנאשם את הסוכן אם יוכל לשלם לו כעת. הסוכן אמר לנאשם כי אין לו כסף ברשותו והנאשם אמר "**עזוב, תביא לי כסף אחרי זה**".
14. לאחר מכן, עלו הנאשם, חן והסוכן לדירת הסוכן. בהמשך, בשעה 22:00 לערך, יצא הסוכן מהדירה, בעוד הנאשם וכן המתניו לו בדירה. עם שובו למלון, מסר הסוכן לידי הנאשם את תמורת העסקה בסך 4,800 ₪.
15. במעשיו האמורים לעיל, סחר בקוקאין והחזיק בסם שלא לשימוש עצמי.
16. לאחר שנשמעו עדויות הסוכן וקצין הסוכנים, הורשע הנאשם כאמור על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן כמפורט לעיל.
17. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר המאשימה הודיעה כי תעתור לעונש מאסר בפועל בכל מקרה. כמו כן, במסגרת ההסדר, הוכרז הנאשם כסוחר סמים וחולטו שני פלאפונים ניידים שנתפסו.
18. הנאשם בן 38, ולחובתו 6 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות שונות, חלקן מתחום הרכוש וחלקן מתחום הסמים,

והנאשם אף ריצה עונשי מאסר. בשנת 2001, בהיותו כבן 22, ריצה עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים בגין ביצוע מספר עבירות של סחר בסמים, תיווך בסם והחזקה שלא לצריכה עצמית. כמו כן, לנאשם מספר הרשעות בין השנים 2001-2011: הרשעה בהחזקת נכס חשוד כגנוב, שתי הרשעות בהחזקה בסמים לצריכה עצמית, החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת נכס חשוד כגנוב; ושתי הרשעות בשימוש בסמים לצריכה עצמית. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2011 בגין עבירה החזקת סמים לצריכה עצמית.

19. xxxxxxxxxxxxxxx

20. xxxxxxxxxxxxxxx

טענות הצדדים

21. **המאשימה** הדגישה בטיעוניה את חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם מכר לסוכן משטרתי, בשתי הזדמנויות, פלטת חשיש במשקל של 94 גרם תמורת 3,800 ₪, וכ-9 גרם קוקאין, מחולקים ל-10, מנות תמורת 4,800 ₪. במעשיו סיכן הנאשם חיי אדם ופגע בשלום הציבור. המאשימה מדגישה את החומרה באישום השני, במסגרתו סחר בסם מסוג קוקאין, אשר תוצאותיו למשתמשים בו הן קשות.

22. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון הנו בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחום העונש ההולם ביחס לאישום השני הוא בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין, לרבות לגזר הדין שניתן על ידי בית משפט זה במסגרת הפרשה - ת"פ 39453-05-15, **מדינת ישראל נגד מישייב**.

23. המאשימה הדגישה לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 6 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות מתחום הרכוש ובעיקר מתחום הסמים, כאשר בשנת 2001 ריצה עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים בגין ביצוע עבירות של סחר בסמים.

24. בהתייחס לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, המאשימה הדגישה כי מהתסקיר הראשון עולה קושי בנטילת אחריות על ביצוע מעשיו, וקושי להעמיק ולבחון את נתוניו העבריינים והסתבכויותיו החוזרות והנשנות, תוך העלאת עמדה קורבנית. בתסקיר המשלים צוין כי לצד המוטיבציה להמשך הקשר עם שירות מבחן והבעת נזקקות להמשך טיפולי, ניהל הנאשם בעבר אורח חיים שולי מגיל צעיר, ובתקופת משבר העמיק התמכרותו לסם. כמו כן, הנאשם מתקשה ביציבות תעסוקתית גם כיום. מכאן, לשיטת המאשימה, אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל הליכי שיקום אלא לכל היותר יש בתסקירים שהוגשו והליך שיקומו כדי למקם את הנאשם ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים, ואף יש מקום לשקול חפיפה מסוימת בין עונשי המאסר שיוטלו עליו.

25. לאור האמור לעיל, עותרת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחמי הענישה בכל אחד מהאישומים ולהשית עליו 10 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, ו-15 חודשי מאסר בגין האישום השני, וזאת בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים. כמו כן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס לפי שיקול בית המשפט.

26. מנגד, לשיטת **הסנגור**, עו"ד תומר אגזדה, יש לקבוע כי שני האישומים המיוחסים לנאשם מהווים אירוע אחד ויש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגינם מכיוון שמדובר באותם צדדים, לאור פער הזמנים הקטן בין שתי העסקאות

ומאחר שהאירוע השני נבע מהאירוע הראשון.

27. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם בגין שני האישומים יחדיו הנו בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
28. הסנגור הדגיש לקולה את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הליך השיקום המשמעותי והמוצלח אותו עבר, כפי שעולה מהתסקירים, ועל כן עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.
- הנאשם סבל מבעיית התמכרות לסמים לאורך חייו, אשר עמדה גם ברקע העבירות דנן. בעקבות ההליך המשפטי הנאשם עבר הליך שיקום מוצלח וממושך של כשנתיים, גילה מוטיבציה ושיתף פעולה עם שירות מבחן ועם ההליך הטיפולי ביחידת ההתמכרויות, וכיום הוא נגמל מהסמים ומביע נזקקות להמשך טיפול על מנת לשמור על ניקיון מסם.
- מהתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, בניגוד לתסקיר הראשון, ויש לתת משקל כאמור לתסקיר האחרון, המשלים. כמו כן, הפנה הסנגור לעדות קצין הסוכנים, אשר נשמעה במסגרת פרשת התביעה, ממנה עלה כי המשטרה החליטה שלא להמשיך לבצע עסקאות סחר עם הנאשם לאור נסיבותיו האישיות וקשריו עם ילדיו.
29. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם, טען הסנגור כי עבירות הסחר בסם שביצע ובגינן ריצה עונש מאסר הנן ישנות, משנת 2001, ובוצעו כאשר הנאשם היה צעיר לימים, כבן 22. העבירות הנוספות בהן הורשע הנן עבירות סמים על רקע שימוש בסם, כאשר האחרונה הנה משנת 2009.
30. בנוסף, יש לשקול לקולה כי על נאשם נוסף בפרשה, ערן מרזוק, נגזר, במסגרת הסדר טיעון, עונש מאסר מותנה, בשל נסיבותיו הרפואיות (ת"פ (ת"א) 39400-05-15 **מדינת ישראל נגד ערן מרזוק**).
31. לאור האמור לעיל, ולאור הליך השיקום המוצלח אותו עבר הנאשם, ועל מנת שלא לגדוע את הליך השיקומו, שהוא גם חלק מהאינטרס הציבורי, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולהשית על הנאשם עונש של"צ וצו מבחן, ולחלופין להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, כהמלצת שירות מבחן.
32. מטעם ההגנה הוגשו שלוש תעודות אשר מעידות על סיום מוצלח של ההליכים הטיפוליים ביחידה לטיפול בהתמכרויות ושיקום האסיר בבת-ים ושל פרויקט התיאטרון (נ/1); דו"ח תיקים לחייב של הוצאה לפועל, המעיד על חובות גדולים של הנאשם (נ/2); מסמכים רפואיים בעניין שניים מילדיו של הנאשם. כמו כן הגישה ההגנה לעיון בית המשפט את דו"ח **ועדת דורנר** לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים.
33. **הנאשם בדברו האחרון**, הודה על היותו נקי מסם ועל הדרך השיקומית אותה עבר בעקבות התיק נשוא כתב האישום. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והביע צער וחרטה. לדבריו, הוא מאוד קשור לילדיו ומטפל בהם, כאשר שניים מילדיו עם בעיות רפואיות קשות.
34. הצדדים הגישו פסיקה התומכת בטעוניהם.

דין והכרעה

35. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, בגין כל אחד מהאירועים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עיון בכתב האישום מלמד כי כל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד, וזאת בשל השוני בנסיבות, בטיב הסם, בזמנים, במקומות, ובנפשות המעורבות.

בהקשר של עבירות הסמים הערכים החברתיים המוגנים הם הגנה על חיי אדם, על בריאותו ועל שלמות גופו, כמו גם הגנה על שלום הציבור וביטחונו.

רבות נכתב על מדיניות הענישה בעבירות כגון דא - עבירות של סחר בסם מסוכן. מדיניות הענישה היא תוצר של הצורך להילחם בפגיעה הקשה של סמים בפרט ובחברה. הפגיעה בפרט כרוכה גם בסיכון ממשי לבריאות ולנפש, והפגיעה בחברה כרוכה בתופעות הנלוות של פשיעה מאורגנת, הלבנת הון, עבירות רכוש ועבירות אלימות. לפיכך, פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי יש להשית עונשים מחמירים ומרתיעים על כל מי שנוטל חלק בשרשרת הפצת הסם על מנת להעביר מסר חד-משמעי לעבריינים פוטנציאלים.

בית משפט העליון עמד על מדיניות הענישה הראויה ביחס לעבירות סחר בסמים בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 739-740 (2004):

"מתוך מודעות להשפעות הקשות של השימוש בסמים על גופו ועל נפשו של המשתמש - בין השאר, יציאתו של אדם ממעגל החיים הרגיל - ועם התגברות השימוש בסם אמר המחוקק להנחות את בתי-המשפט להחמיר בעונשים המוטלים על סוחרים בסמים. כך קבע המחוקק - והוסיף וקבע - בצד עבירות הסמים עונשים מרביים האמורים לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע... בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו... שומה עליו על בית-המשפט לשקול את הפגיעה הקשה בצרכני הסם - צרכנים קיימים וצרכנים פוטנציאליים - לרבות גרירתם לביצוען של עבירות פליליות לצורך מימון הסם".

ביחס לנזקיו של סם מסוג קוקאין (הרלוונטי לאישום השני) קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יונה** (ניתן ביום 4.7.12):

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה

שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים, בכתובת: <http://www.antidrugs.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

36. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים:

ביחס לאירוע הראשון - מידת הפגיעה הנה בינונית, כאשר מחד גיסא, יש להתחשב בטיב הסם, הנחשב לסם "קל", ומאידך גיסא יש להתחשב בכמות הסם, כ-94 גרם שנמכרו בצורה של "פלטת" חשיש, ובטיב מעשיו של הנאשם.

ביחס לאירוע השני - מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנן היא בינונית-גבוהה, וזאת בהתחשב בטיב הסם, הנחשב לסם "קשה", בכמותו הגדולה, יחסית, כ-9.187 גרם נטו, באופן חלוקתו למנות, ובשים לב לטיב מעשיו של הנאשם.

37. להלן אפרט מספר גזרי דין שהושתו על נאשמים אחרים בפרשת הסוכן דנן, חלקם במסגרת הסדרי טיעון:

א. בת"פ (ת"א) 39386-05-15 **מדינת ישראל נגד חיים בן חיים וגברי אלקאיים** הורשע נאשם 1 על פי הודאתו בשתי עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.34 גרם תמורת ₪ 1,400 וכן ו-3.7418 גרם תמורת ₪ 2,400. כמו כן, צירף נאשם 1 תיק נוסף והורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 5.25 גרם שלא לצריכה עצמית, וכן בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.24 גרם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם בתיק העיקרי לכל אחד מהאישומים בתיווך בסם נע בין 7 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. כמו כן, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בתיק שצורף נע בין מאסר למשך מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט השית על נאשם 1 בגין התיק העיקרי 11 חודשי מאסר בפועל ובתיק שצורף 6 חודשי מאסר, כאשר 2 חודשי מאסר חופפים למאסר בתיק העיקרי, כך שסה"כ ירצה נאשם 1 מאסר בפועל של 15 חודשים.

כמו כן, הורשע נאשם 2, במסגרת הסדר טיעון סגור, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.34 גרם תמורת ₪ 1400 ו-3.74 גרם קוקאין תמורת ₪ 2,400 ובהחזקת סם מסוכן. הנאשם, שהיה אסיר, נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין התיק בו הורשע, כאשר חודשיים מתוכם ירצו בחופף למאסר למשך 5 חודשים שריצה בעת מתן גזר הדין, כך שסה"כ ירצה עונש מאסר למשך 17 חודשים.

ב. בת"פ (ת"א) 39222-05-15 **מדינת ישראל נגד זיאד מטר וכמיס מטר** הורשע נאשם 1 (להלן: "זיאד"), במסגרת האישום הראשון, בשתי עבירות של סחר בסם בגין כך שמכר ביום 7.8.14 סם מסוג קוקאין, וכן מכר בתיווכו של נאשם אחר 1.1590 גרם קוקאין לסוכן המשטרה בתמורה ל-800 ₪. במסגרת האישום השני הורשעו זיאד והנאשם 2 בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, כשבנוסף הורשעו זיאד בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין בכמות של 4.6885 גרם, כאשר נאשם 2 סייע לו. במסגרת האישום השני הורשע נאשם 2 בסחר בסם מסוג קוקאין בכמות של 4.8512 גרם וכן בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט גזר על זיאד ועל הנאשם 2, במסגרת הסדר

טיעון, 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (ת"א) 52611-08-15 **מדינת ישראל נגד יוסף דקה** הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של מכירת סם מסוג קוקאין לסוכן בכמות 4.5 גרם ו-2 גרם ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל, וכן להפעלת מאסר מותנה, כך שבסופו של יום נגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (ת"א) 36368-05-15 **מדינת ישראל נגד אלעד טיבי ואלירן עמר** הורשעו הנאשמים 1 ו-3, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות לפי פקודת הסמים בשני אישומים. במסגרת האישום הראשון הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל 9.65 גרם לסוכן משטרתי, ובהחזקת סם מאותו סוג. במסגרת האישום השני, הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 9.8 גרם לסוכן משטרתי, ואילו נאשם 3 הורשע בסיוע לעבירה האמורה. נאשם 1 נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל ונאשם 3 נדון ל-12 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

ה. בת"פ (ת"א) 39453-05-15 **מדינת ישראל נגד אלירן משייב** הורשע הנאשם, על פי הודייתו, בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן (7.8726 גרם נטו תמורת 5,000 ₪), בארבע עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן (1.1590 גרם נטו בתמורה ל-800 ₪; 1.7171 גרם נטו בתמורה ל-1,500 ₪; 4.9196 גרם נטו בתמורה ל-2,700 ₪; 17.63 גרם נטו בתמורה ל-9,200 ₪), ובשלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. כל העבירות התייחסו לסם מסוג קוקאין. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ו. בת"פ (ת"א) 39400-05-15 **מדינת ישראל נגד ערן מרזוק** הורשע הנאשם על פי הודאתו, בתיווך בעסקת סחר בסמים עת מכר לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.7171 גרם נטו תמורת 1,500 ₪; כמו כן, תיווך הנאשם בעסקת סחר נוספת עת מכר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 5.3526 גרם תמורת נטו תמורת 2,800 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון סגור, עונש מאסר צופה פני עתיד לצד קנס כספי בסך 31,000 ₪, וזאת בשל נסיבות אישיות-בריאותיות קשות וחריגות של הנאשם. כנגד הנאשם הנוסף נועם לב מתנהל עדיין הליך משפטי אשר טרם הסתיים.

ז. בת"פ (ת"א) 33631-05-15 **מדינת ישראל נגד עמית מוטל** הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון סגור, בשתי עבירות סחר עת מכר לסוכן משטרתי בשתי הזדמנויות קוקאין במשקל של 9.91 גרם בתמורה לסך 4,000 ₪ ו-23.62 גרם קוקאין בתמורה לסך של 9,800 ₪. בהתאם להסדר הטיעון נגזר על הנאשם, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 1,500 ₪.

38. בקביעת מתחמי העונש ההולם יש לקחת בחשבון גם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בין יתר הנסיבות שיש לבחון על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירות סחר בסמים, יש לבחון את טיב הסם, את כמותו, את אופן חלוקתו, את היוזמה לעסקה, את התכנון המקדים ואת מורכבות האירוע, את התמורה ששולמה והתקבלה, את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ואת מידת מעורבותו במשא ומתן ובעסקה, את המטרה שלשלמה הועברו הסמים והנזק שנגרם או שצפוי להיגרם כתוצאה מהעסקה ועוד.

39. מעובדות כתב האישום המתוקן ומעדויות הסוכן וקצין הסוכנים, שנשמעו במלואן, כמו גם מעברו הפלילי של

הנאשם, ניתן ללמוד כי בתקופה המדוברת היה הנאשם מעורב בעולם הסמים, בעיקר על רקע שימוש בסם כצרכן, אך גם כמעורב בשרשרת הפצת הסם.

בהתייחס ליחסים בין הנאשם לבין הסוכן, ניתן להתרשם כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום השניים רקמו קשרי חברות קרובים ביניהם הכוללים בילויים משותפים, וכי הסוכן נעזר בנאשם ובקשריו לעולם הסמים לצורך רכישת הסם. עם זאת, כפי שעלה מעדויות הסוכן וקצין הסוכנים, הגם שהנאשם שיתף פעולה עם הסוכן והצליח למכור לו סמים שונים בקלות יחסית, הרי שהנאשם לא פעל דרך קבע כסוחר סמים אלא עיקר עיסוקו ופרנסתו באותה העת היה ממכירת משקאות אלכוהוליים. קצין הסוכנים התרשם מהנאשם כמי שאינו בעל אופי עברייני, וכמי שקשור לעולם הסמים על רקע שימוש בסמים. כמו כן, כפי שהעיד קצין הסוכנים, הנאשם לא היה יעד חקירתי מלכתחילה.

שיקול מחמיר משמעותי הוא כי מדובר בסחר בסמים בכמויות לא מבוטלות, לעיתים תוך ניהול משא ומתן על המחיר והכמות. כמו כן, מדובר בשתי עסקאות ולא באירוע בודד וחד פעמי. עצם יכולתו של הנאשם להגיע לסמים מסוגים שונים, בשתי הזדמנויות, ובכמויות לא מבוטלות, מעידה על נגישות לסם ועל קשר לעולם הסמים ולשרשרת הפצת הסם, ועל כך שאין מדובר בהספקת סם לצריכה עצמית על רקע של קשרים חברתיים גרידא. באישום השני הנאשם מכר לסוכן את הסמים לאחר שהסוכן הבהיר כי בכוונתו לסחור בסמים. מנגד, בכל האירועים מכר הנאשם לסוכן משטרה, כך שבסופו של דבר, בפועל, הסמים לא התגלגלו לידי צרכנים.

40. בהתייחס לנסיבות הקשורות באירוע הראשון - מדובר בכמות לא מבוטלת של סם מסוג חשיש, כ-100 גרם, אותה מכר הנאשם בתמורה ל-3,800 ₪. היוזמה לעסקה הגיעה בעיקר מצדו של הסוכן, אך זאת לאחר שהנאשם הציע לסוכן לרכוש ממנו. הנאשם סיפק לסוכן את הסם בתוך זמן קצר יחסית מרגע הדרישה, נתון המלמד על נגישות של הנאשם לסמים בכמויות גדולות. הנאשם ביצע את העסקה במספר שלבים, כאשר תחילה נפגש עם הסוכן על מנת לקבל את תמורת העסקה מראש, ובהמשך הערב נפגש עם הסוכן בטיילת בבתי-ים ומסר לידי הסוכן את פלטת החשיש. הנאשם ביצע את העסקה בעצמו וקיבל את התמורה לידיו שלו. לא זו אף זו, הנאשם הגדיל לעשות ובאותו מעמד הוציא מכיסו שקית של קוקאין, והושיט אותה לסוכן על מנת שהסוכן יתרשם מאיכות הסם. עם זאת, כפי שציינתי לעיל, יש להביא בחשבון כי הנאשם מכר את הסם לסוכן משטרה והסם לא הופץ לצרכנים, כך שלא נגרם נזק בפועל, אלא נזק פוטנציאלי.

41. בהתייחס לנסיבות הקשורות לאירוע השני - מדובר בכמות גדולה יחסית של סם מסוג קוקאין, כ-9 גרם, הנחשב לסם "קשה" ובעל נזק פוטנציאלי גדול, תמורת 4,800 ₪. הסם נמכר כשהוא מחלוק ל-10 מנות. הנאשם הציע לסוכן למכור לו את הסמים, לאחר שהסוכן סיפר לו כי יש באפשרותו להפיץ את הסם ולהרוויח מכך. טרם המכירה הנאשם ניהל בעצמו משא ומתן עם הסוכן, מתוך כוונה להפיק רווח מהמכירה ותוך הצבת תנאים לעסקה. הנאשם ביצע את העסקה כאשר היה ברור לו שהסמים לא נועדו לשימוש העצמי של הסוכן אלא נועדו להפצה לצרכנים אחרים. העסקה בוצעה במספר שלבים. הנאשם סיפק לסוכן את הסם בתוך זמן קצר יחסית מרגע הדרישה, נתון המלמד על נגישות של הנאשם לסמים "קשים" בכמויות גדולות. עם זאת, יש להביא בחשבון כי הנאשם מכר לסוכן משטרה והסם לא הופץ לצרכנים, כך שלא נגרם נזק בפועל, אלא נזק פוטנציאלי.

42. לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בגין האירוע השני נע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

43. לאחר שקבעתי את מתחמי העונש ההולם, יש להידרש לשאלה האם ראוי לסטות לחומרה או לקולה מהמתחמים, וזאת על רקע חומרת מעשיו של הנאשם ועברו הפלילי למול הליכי הטיפול והשיקום שעבר ותסקירי שירות המבחן, ונוכח עתירת הסנגור לסטייה ממתחם העונש ההולם לקולה משיקולי שיקום.
44. בנסיבות האירועים, ומשהמאשימה לא ביקשה זאת, אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולם לחומרה.
45. בהתאם להוראת סעיף 40ד לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי **"הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**. במסגרת זו יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] פסקה 7 (14.7.2013)).
- בעניין **עיאשה** האמור ציין בית המשפט העליון כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון, בין היתר, את עברו של הנאשם, את עמדתו ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום עד לשלב גזירת הדין, ואת ההשלכה שעלולה להיות לעונש בתוך המתחם על הליכי השיקום. על-פי רוב, רק במקרים בהם מדובר בנאשם ללא עבר קודם משמעותי, שנטל אחריות והביע חרטה כנה, ושבהם רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד היא נמוכה, הליכי השיקום הסתיימו בהצלחה או שקיים סיכוי ממשי שיסתיימו בהצלחה, וענישה בתוך המתחם תפגע קשות בסיכויי השיקום - תהיה הצדקה לסטות מהמתחם משיקולי שיקום (ראו גם: רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל**] 22.1.14).
46. לאחר בחינה מעמיקה של נסיבות המקרה דנן והתלבטות לא מועטה, ולאחר שעקבתי באמצעות שירות המבחן, במשך מספר חודשים, אחר התקדמותו של הנאשם בהליך השיקומי בו נטל חלק, ולשם כך אף דחיתי את המשך שמיעת הטיעונים לעונש במספר חודשים, באתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. עם זאת, בשים לב לטיב העבירות בהן הורשע הנאשם, לחומרת מעשיו, למתחמי הענישה שקבעתי, לעברו הפלילי המכביד יחסית, לסייגים שצוינו בתסקירי שירות המבחן ולפסיקת בית המשפט העליון במקרים דומים - סבורני כי לא ניתן לקבל במלואה את עתירת ההגנה והמלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת עונש מאסר בדרך של"צ או עבודות שירות, וכי באיזון הראוי במקרה דנן בין שיקולי השיקום לבין חומרת המעשים והאינטרס הציבורי אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, אף אם עונש זה יהיה קצר יחסית ויחרוג לקולה ממתחמי העונש ההולם, על מנת להמשיך ולקדם את שיקומו של הנאשם.
47. בחינת תסקירי שירות המבחן מעלה כי הנאשם עבר הליך שיקומי חיובי, באופן המצדיק סטייה ממתחמי העונש ההולם משיקולי שיקום.
48. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם נרתם להליך טיפולי שיקומי ארוך וממושך של כ-20 חודשים, אשר ידע עליות ומורדות, ובסופו של דבר הנאשם עלה על דרך המלך ועבר הליך שיקומי חיובי. הנאשם התמיד בטיפול, השתלב בקבוצות טיפוליות ובטיפול פרטני, שמר על ניקיון משימוש בסמים וביצע מאמצים להשתלב במעגל העבודה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ערך מאמצים רבים לאורך תקופה ארוכה, ניהל אורח חיים נורמטיבי, שמר על קשר עם השירות והתמיד בתוכניות הטיפול שהוצעו לו ונעזר בהן (כפי שאף עולה מ/נ1). כמו כן, הנאשם לא הפר את תנאי מעצר הבית ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם אף עושה מאמץ לשנות את אורח חייו, לרבות חזרה למעגל העבודה ובכוונתו להעתיק את מגורים לעיר נהריה על מנת להתנתק מהחברה השולית, שהיוותה רקע להתדרדרות עבריינית. הסיכון להישנות העבירות פחת נוכח ניקיונו מסמים ונוכח הרתעתו מההליך המשפטי והמעצר.

49. אכן מהתסקיר הראשון עולה כי בתחילת הטיפול הנאשם התאפיין בהכחשה גורפת ובהדרגה למד והעמיק בבעייתיות שבמצבו. גם בהמשך ההליך הטיפולי התרשם שירות המבחן כי הנאשם עדיין מתקשה להעמיק אודות דפוסיו השוליים, וממקד את חלקיו הבעייתיים בשימוש בסמים. כמו כן, הנאשם נטה להתייחסות קונקרטיית למצבו והיה עסוק בקשייו החיצוניים ובמצבו הכלכלי. גם בעניין נטילת האחריות על ביצוע העבירות התרשם שירות המבחן תחילה, כעולה מהתסקיר הראשון, כי הנאשם התקשה ליטול אחריות. הנאשם שלל את היותו סוחר סמים וטען כי פעל מתוך רצון לרצות ולעזור לאחר. הנאשם היה עסוק בתחושותיו ובפגיעה שחוזה מצד הסוכן וביטא תחושה קורבנית.

ברם, במהלך תקופת דחיית הטיועונים לעונש, כעולה מהתסקיר המשלים, חלה התקדמות במסוגלותו של הנאשם להתייחס לדפוסיו השוליים ומעורבותו בחברה העבריינית, הנאשם לא היה ממוקד בחווייה קורבנית בלבד והוא החל לבחון את בחירותיו, את הסביבה בה בחר לקחת חלק ואת התנהלותו הבעייתית זאת בצורה מקדמת יותר מבעבר.

50. כפי שעולה מהתסקיר האחרון, נוכח הטיפול הארוך אותו עבר הנאשם הוחלט על סיום ההליך הטיפולי, אך בשל רצונו של הנאשם להמשיך קשר טיפולי, סבר שירות המבחן כי ישנה חשיבות להמשך הקשר עם שירות המבחן על מנת להמשיך בהעמקה אודות דפוסיו השוליים, והמליץ על העמדתו במבחן למשך שנה במהלכה ישולב בטיפול קבוצתי, וזאת לצד כאמור הטלת עונש מאסר בדמות עבודות שירות.

51. הנה כי כן, הנאשם סיים הליך טיפולי ממושך וחיובי, רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו פחתה, ונראה כי הטלת עונש בתוך המתחם תפגע בהמשך הליך השיקום.

לפיכך, ישנה הצדקה במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולם שקבעתי.

52. עם זאת, למול הנימוקים האמורים המצדיקים סטייה ממתחמי העונש ההולם משיקולי שיקום, עומדים שיקולים כבדי משקל, שאינם מאפשרים סטייה קיצונית וגורפת ממתחמי הענישה במקרה דנן.

53. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם פורטה לעיל. חומרת מעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בערכים החברתיים פורטה אף היא לעיל.

בית-המשפט העליון עמד בפסיקתו על כך שעל דרך הכלל בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני האינטרסים הציבוריים (ראו: ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוחיון**, (ניתן ביום 6.9.2009); ע"פ 4201/13 **שרכס נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 29.5.2014)).

לאחרונה ניתן פסק דינו של בית משפט העליון ברע"פ 5353/17 **דגו טפרה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.9.17). בפסק דין זה דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע ב-3 עבירות של תיווך בסם מסוג קוקאין במשקלים של 1.1592 גרם, 2.0174 גרם, ו-4.5440 גרם. בית משפט השלום השית על

המבקש 6 חודשי עבודות שירות, בין היתר, לאור עברו הפלילי הנקי, והליך השיקום המוצלח אליו נרתם. ערעור שהגישה המאשימה על קולת העונש לבית משפט המחוזי התקבל, תוך שבית המשפט המחוזי קבע כי קשה להלום קיומה של ענישה אפקטיבית וראויה בגין העבירות שביצע המבקש עם השתת עבודות שירות בלבד. בהמשך קבע בית המשפט המחוזי כי הטלת עונש מסוג עבודות שירות "אינה מאזנת כראוי בין מרכיבי הענישה, היא דוחקת לקרן זווית את המסר הציבורי הנוקב הנדרש ביחס לעבירות הסמים ומעצימה את השיקול השיקומי בלא כל יחס להיבטים האחרים של הענישה" (ראו: פסק הדין של בית המשפט המחוזי - עפ"ג 16037-01-17, מיום 23.05.17). בסופו של דבר, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המשיבה, והעמיד את עונשו של המבקש על 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, חלף עבודות השירות. בית משפט העליון דחה את בקשת רשות ערעור בקובעו כי העונש שהוטל על המבקש בבית המשפט המחוזי לוקח בחשבון באופן ראוי את נסיבותיו האישיות ואת תהליך השיקום המוצלח.

54. עברו הפלילי של הנאשם מכביד יחסית וכולל 6 הרשעות בגין ביצוע עבירות מתחום הסמים והרכוש. כפי העולה מתסקיר שירות המבחן לאורך השנים הנאשם ניהל אורח חיים שולי ועברייני.

בשנת 2001 ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים, וזאת בגין ביצוע מספר עבירות של סחר בסמים, תיווך בסם והחזקה שלא לצריכה עצמית. חרף העבירות החמורות והעונש שהוטל עליו, הנאשם לא הורתע והמשיך לבצע עבירות שונות, לרבות עבירות סמים, ובמקרה דנן שב לסחור בסמים, מסוגים שונים ובכמויות לא מבוטלות.

אכן, מאז ריצוי עונש המאסר הממושך בגין עבירות הסמים חלפו שנים רבות. עם זאת, במהלך שנים אלו הנאשם לא שב לדרך הישר אלא המשיך לבצע עבירות שונות, לרבות עבירות סמים, וניתן לראות שאין המדובר בהסתבכות יחידה אלא ברצף עד לביצוע העבירות הנוכחיות.

על כן, לא ניתן להתעלם מעבר מכביד זה ויש לתת לו משקל גם במסגרת בחינת היקף הסטייה ממתחמי העונש ההולם.

55. בנוסף, חרף ההליך השיקומי החיובי שעבר הנאשם, תסקירי שירות המבחן מעלים מספר סייגים, מהם ניתן ללמוד שההליך השיקומי בעניינו של הנאשם טרם מוצה.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי גם כיום, לאחר תקופת טיפול ממושכת, הנאשם טרם הפנים באופן מלא את עומק בעיותיו, וכי הוא מתקשה בהעמקה בחלקיו הרגשיים ועסוק בטיפול בעיקר בתכנים קונקרטיים יומיומיים.

לפיכך, לא ניתן לומר כי ההליך השיקומי בעניינו של הנאשם הסתיים, ומכאן שלא ניתן לקבוע חד משמעית כי הנאשם כבר השתקם לחלוטין.

56. אשר על כן, באיזון הראוי בין השיקולים השונים במקרה דנן, ישנה הצדקה לסטות לקולה ממתחמי העונש ההולם משיקולי שיקום, אך לא ניתן לסטות מהם באופן כה קיצוני וגורף כפי שמבקשים ההגנה ושירות המבחן ולהסתפק בעונש של"צ או עבודות שירות. הסתפקות בעונשים אלו במקרה דנן תעצים את השיקול השיקומי בלא כל יחס להיבטים האחרים של הענישה. סבורני כי בנסיבות המקרה דנן אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, אף אם עונש זה יהיה קצר יחסית ויחרוג לקולה ממתחמי העונש ההולם, על מנת להמשיך ולקדם את שיקומו של הנאשם.

אכן, ייתכן כי אי שליחתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל ממש יגדיל את סיכויי שיקומו. אולם, נוכח מכלול השיקולים והאיזונים כאמור לעיל, לא ניתן להסתפק בנסיבות המקרה דנן בעונש של 6 חודשי עבודות שירות, ועל כן אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש, אשר משכו יהיה קצר יחסית, וזאת על מנת לשמור על מעמדם של כלל שיקולי הענישה תוך המשך קידום שיקומו של הנאשם ככל הניתן.

לא למותר להזכיר כי בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצות שירות המבחן, שכן בית המשפט רואה לנגד עיניו תמונה רחבה יותר ושוקל גם שיקולים נוספים ורחבים יותר מהשיקולים ששוקל שירות המבחן.

57. ההגנה הפנתה בטיעוניה ל"דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים", המכונה "דוח ועדת דורנר", שלפיו אין בסיס מספיק להניח שמשך המאסר משפיע על ההרתעה.

סבורני כי אין בדו"ח ועדת דורנר כדי לשנות מהמסקנה האמורה אליה הגעתי במקרה דנן.

דו"ח ועדת דורנר, חשוב ככל שיהיה, טרם אומץ על ידי הרשות המבצעת או המחוקקת. העקרונות המשמשים את בתי המשפט בשלב גזירת הדין עוגנו בתיקון 113 לחוק העונשין, והם, יחד עם פסיקת בית המשפט העליון, מנחים את בתי המשפט בגזירת הדין. תיקון 113 קבע את עקרון ההלימה כעיקרון המרכזי בענישה, כך שממילא עקרון ההרתעה אינו מהווה את השיקול המרכזי בגזירת דינם של נאשמים, וכך גם נעשה בגזר דין זה. כמו כן, ישום המלצות דו"ח ועדת דורנר מצריך שינויים רחבים, תחילה מטעם הרשות המחוקקת והמבצעת, לרבות הוספת דרכי ענישה שיקומיות נרחבות יותר מהקיימים כיום, ואלו טרם בוצעו.

58. נוסף על כלל האמור לעיל, יש לקחת בחשבון מספר נסיבות נוספות לקולה:

ראשית, יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הודה במיוחס לו, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי, הגם שהודייתו באה לאחר תחילת שמיעת ראיות המאשימה.

שנית, יש לקחת בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות.

שלישית, יש לקחת בחשבון את תנאי שחרורו של הנאשם ממעצר ואת פגיעתם בחירותו.

רביעית, יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות הלא קלות של הנאשם ואת הפגיעה שתיגרם למשפחתו ולילדיו, כפי שעולה מהתסקיר ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני. הנאשם גרוש ואב לארבעה ילדים. לנאשם יש קשר קרוב לילדיו והוא מהווה דמות משמעותית עבורם. שניים מילדיו סובלים מבעיות רפואיות המחייבות טיפול ומעקב, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטן. כמו כן, יש לשקול את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כפי שעולה מדו"ח פירוט חובות להוצאה לפועל שהוגש לעיוני (נ/2). נתון זה יילקח בחשבון בעת גזירת רכיב הקנס.

59. בנוסף, לקחתי בחשבון את העונשים שהושתו על מעורבים נוספים בפרשה, כפי שפורט בהרחבה לעיל, והכל בשים לב להיקף העבירות בהן הורשעו ולחומרתן בהשוואה לעבירות בהן הורשע הנאשם, וכן בשים לב לעמדה העונשית שהוצגה על ידי המאשימה בעניינם של המעורבים הנוספים. עם זאת, יש להדגיש כי עקרון אחידות הענישה הוא לא חזות הכול ויכול שייסוג מפני עקרונות וערכים אחרים [ע"פ 6672/03 קמינסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 441, 447 (2003); ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433, 470 (1999)].

כמו כן, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, לא ניתן לגזור גזירה שווה ממקרים אשר הסתיימו בהסדר טיעון גם לעניין הענישה.

סבורני כי לא ניתן להשוות בין עונשו של הנאשם לבין העונש המקל ביותר שנגזר על נאשם נוסף בפרשה זו, ערן מרזוק, במסגרת ת"פ (ת"א) 39400-05-15 **מדינת ישראל נגד ערן מרזוק**. נסיבות ההרשעה בתיק בעניינו של מרזוק והעונשים שהוטלו עליו פורטו לעיל. העונש שהושת על מרזוק, שכלל מאסר על תנאי וקנס גבוה, הושת עליו במסגרת הסדר טיעון סגור, גם לעניין העונש, וזאת בשל נסיבות רפואיות קשות של הנאשם. הגם שמרזוק היה דמות מרכזית בפרשה דנן, עניינו שונה מעניינו של הנאשם דנן, הן מבחינת הנסיבות האישיות והן מכיוון שבעניינו של מרזוק דובר בעונש שהושת במסגרת הסדר טיעון סגור. כמו כן, ישנם הבדלים בטיב העבירות ובהיקף חומרתן.

60. עוד אציין כי לא מצאתי שניתן ללמוד גזרה שווה מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה. בת"פ (ב"ש) 8190/04 **מדינת ישראל נגד לוי יצחק** (פורסם ביום 23.1.05) דובר בנאשם בעל עבר פלילי אשר הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות סחר בקוקאין בכמות של 1.5449 גרם תמורת ₪ 450, ובכמות של 3.2006 גרם תמורת ₪ 1000. בית המשפט החליט להאריך את העונש המותנה בעניינו, בשל תהליך שיקום מתקדם שעבר הנאשם וסיכויי שיקומו, אך ציין גם כנימוק מרכזי לסטייה לקולה את מצבו הרפואי של הנאשם. כמו כן, באותו מקרה דובר על כמויות סם שונות מבמקרה שלפניי.

61. בהינתן מתחמי הענישה האמורים, בשים לב לטיב העבירות ולנסיבותיהן, ובשים לב להחלטתי לסטות לקולה ממתחמי העונש ההולם משיקולי שיקום, החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

62. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** למשך 8 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מה-13.05.15 ועד 01.07.15.
- ב. 8 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
- ד. **קנס** בסך 2,000 ש"ח או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק מ"ת 39327-05-15 יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

מטעמי הגנת הפרטיות אני מורה על איסור פרסום פסקאות 19 ו-20 לגזר דין זה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.